„Gazeta Lwowska“ z podatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świat uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek Tygodniowy“.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stemplowa od każdej inseraty 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 40. Piątek 19. Lutego 1869. Rok wydania 59.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Paryż, 18. lutego. Konferencya odbyła dziś posiedzenie. Według doniesień prywatnych z Hiszpanii, uważają jako rzecz pewną, że król Don Fernando zostanie wybrany i wybór przyjmie.

Madryt, 18. lutego. Na zgromadzeniu większości członków Kortezów uchwalono poruczyć jenerałowi Serrano utworzenie gabinetu.

Część nieurzędowa.

Dnia 16. b. m. odbyło się 164 posiedzenie izby deputowanych Rady państwa. Na ławie ministeryalnej zasiadali Ich Excel. pp. ministrowie: hr. Taaffe, Hasner, hr. Potocki, Dr. Giskra, Dr. Herbst. Dr. Brestel, Dr. Berger. Posiedzenie otworzył prezydujący Kaiserfeld o godzinie 10. i minut 45.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu, zawiadomił izbę minister spraw wewnętrznych pismem, że Jego ces. król Mość ustawę względem regulacyi Dunaju sankcyonował.

Po przydzieleniu wniesionych petycyi odnośnym komisyom, odczytano następujący wniosek dep. Spiegla i towarzyszów: „Wysokie ministerstwo rolnictwa raczy wydać niezwłocznie stosowne rozporządzenie, aby na miejsce oddanej król. węgierskiemu rządowi wyższej szkoły rolniczej w węgierskim Altenburgu założono podobną akademię z pomnożeniem jednakże sił naukowych i materyałów naukowych w obradnej na ten cel miejscowości w cislitawskiej połowie monarchii i aby ten instytut jak można najprędzej wszedł w życie.“ Umotywowanie tego wniosku postawiono na przyszłym porządku dziennym.

Deput. Ljubisa przedłożył interpelacyę do Jego Exc. ministra oświaty: „czy, kiedy i jak zamierza rząd na podstawie §. 13. zasadniczych ustaw państwa przeprowadzić równouprawnienie w kwestyi językowej w Dalmacyi, mianowicie z uwzględnieniem serbsko-kroackiego narzecza.“

Dr. Roser interpelował Jego Exc. ministra handlu względem regulacyi taryfy pocztowej, która stała się potrzebną z powodu zawartego traktatu pocztowego z północno-niemieckim związkiem.

Jego Exc. minister oświaty przedkłada projekt ustawy względem obsadzenia posad powiatowych i krajowych radców szkolnych.

Po przejściu do porządku dziennego odbył się najprzód wybór jednego członka komisyi finansowej na miejsce br. Tinti.

Drugim przedmiotem porządku dziennego było sprawozdanie komisyi konstytucyjnej o znanym wniosku dr. Ziemiałkowskiego. Debata została otwartą. Przeciwko wnioskowi komisyi (którego dosłowne brzmienie przytoczyliśmy już w sprawozdaniu z obrady komisyi nad tymże wnioskiem) zabrał głos br. Dürkheim i postawił następujący wniosek: „Na podstawie §. 10. ordynacyi krajowej ma być rząd wezwany, aby uchwalony na posiedzeniu sejmu galicyjskiego wniosek z d. 24. września 1868 wysokiej izbie do konstytucyjnego traktowania przedłożył. Wniosek ten został poparty. Deput. Gross występował przeciwko drugiemu ustępowi wniosku komisyi jakoby wniosek deput. Ziemiałkowskiego był zbyteczny. Baron Pratobevera bronił wniosku komisyi, Dr. Rechbauer zgadzał się w zasadzie z wnioskiem hr. Dürkheima, Grocholski był mu przeciwnym. W końcu zabrał głos Jego Exc. minister spraw wewnętrznych i przemówił co następuje:

„Nie jest to mojem zadaniem poddawać krytyce postępowanie komisyi pochwalać je lub ganić, tem bardziej, że we wniosku komisyi nie ma nic takiego przeciwko czemu musiałby się rząd zastrzegać. Prosiłem tylko dla tego o głos, aby powiedzieć kilka słów przeciwko zdaniu hr. Dürkheima i usprawiedliwić to, co rząd sobie obecnie zastrzega. Rząd zaraz od pierwszej chwili kiedy interpelacya odnosząca się do tego przedmiotu i kiedy następnie odnośny wniosek Dr. Ziemiałkowskiego przedłożony został izbie, oznaczył otwarcie i stanowczo stanowisko, które poczytuje za słuszne, a zarzucanie rządowi z tego powodu obawy i braku samoistności, ponieważ objawia otwarcie zdanie, które uważa za słuszne, narażając się nawet na niebezpieczeństwo nie zyskać poparcia, jest niesłusznem obwinieniem. Lękliwość albo odwaga, są to rzeczy subjektywne; można to łatwo powiedzieć o pojedynczem indywiduum, ale nie o całej korporacyi. Zaufanie w samem sobie jest rzeczą korporacyi. W tej sprawie miał rząd od początku ufność w siebie, gdyż opierał się na podstawie ustaw konstytucyjnych i innych ustaw spodziewał się zyskać przyzwolenie izby, a jak długo rząd na tych opiera się podstawach i jak długo ma izbę za sobą, tak długo nie traci ufności, że wykonywa swoje zadanie. Rząd nie oświadcza się przeciwko wnioskowi komisyi, a to dla tego ponieważ rząd czuje się obowiązanym do pozostawienia komisyi zupełnej wolności stawiania izbie wniosków, jeżeli tylko te wnioski nie sprzeciwiają się zasadom rządu. Tymczasem zaś rząd tem bardziej mógł się zgodzić na obraną przez komisyę drogę i nie stawać jej na przeszkodzie, ponieważ jest tego zdania, że ważność przedmiotu, pomijając wszelkie zobowiązania wobec rządu, w myśl wniosku, żeby uchwały galicyjskiego sejmu wysokiej izbie przedłożyć, robi dyskusyę nad temiż pożądaną. Rząd nie obawia się dyskusyi w izbie, owszem życzy sobie konstytucyjnego traktowania tego przezmiotu, ale na takiej drodze, jaką przepisuje regulamin izby. Niechaj jednak dlatego nikt nie posądza rządu, żeby tylko dla regulaminu chciał usuwać ważne przedmioty. Zachowanie się rządu daje mu właśnie przeciwne świadectwo, a jakkolwiek można powiedzieć, że wniosek Dr. Rechbauera jest zupełnie na swojem miejscu, toć jednak słusznie zauważano, że droga obrana przez komisyę jest krótsza i rząd zgadza się na pominięcie samych formalności tylko, czem świadczy, że w zupełnem zaufaniu w siebie czyni zadosyć swojemu zadaniu. Nie chcę się wdawać w dowodzenie, że zapatrywanie Dr. Rechbauera, jakoby rząd był obowiązany w myśl wniosku przedłożyć uchwały galicyjskiego sejmu do konstytucyjnego traktowania, nie jest uzasadnionem. Sprawozdawca w sprawozdaniu rozwinął dokładnie powody i musiałbym się ograniczyć tylko do powtórzenia tychże, i nie myślę zaprzątać tem uwagi wysokiej izby. Co tedy wysoka izba po określeniu tego punktu widzenia nad wnioskami komisyi uchwali jest dla rządu mniejszej wagi i jeżeli te wnioski przyjęte zostaną, to i rząd zgodzi się na nie, jakkolwiek nie mogę ukryć wątpliwości, czy drugi wniosek komisyi względem bezzasadności wniosku dep. Ziemiałkowskiego i jego towarzyszów jest słuszny. Zresztą podług mego widzenia rzeczy przyjęcie, albo nieprzyjęcie tego wniosku nie ma żadnej wagi. Punkt ciężkości leży w pierwszym wniosku, a jego przyjęcie prowadzi do tego, czego z jednej strony sobie życzono, a czego z drugiej strony rząd się nie obawiał. Rząd oświadcza więc, że zgadza się bezwarunkowo z przyjęciem pierwszego wniosku.“

Następnie zabierali jeszcze głos hr. Dürkheim, Dr. Toman i sprawozdawca Dr. Kaiser wyłuszczając w dłuższej mowie motywa komisyi. Przy głosowaniu wniosek hr. Dürkheima odrzucono, a wniosek komisyi znaczną większością przyjęto, poczem posiedzenie zamknięto.

Przyszłe posiedzenie dn. 19. lutego.

———

Projekt ustawy względem usystemizowania przy radach szkolnych krajowych i powiatowych posad obsadzać się mających kosztem państwa, przedłożony przez ministra oświecenia na posiedzeniu izby deputowanych w d. 16. b. m. opiewa następnie:

§. 1. Referentami do spraw administracyjnych i ekonomicznych przy radach szkolnych krajowych mają być zawsze mianowani radcy politycznych władz krajowych.

Ci referenci pozostają członkami odnośnej politycznej władzy krajowej, używają praw i pobierają pensye należące się im według ich stanowiska służbowego w myśl ustawy z d. 19. maja 1868, z wyjątkiem dodatków miejscowych i za funkcye, ale do załatwiania innych czynności politycznej władzy krajowej oprócz tych które należą do zakresu nauki mogą być używani tylko za zezwoleniem ministra wyznań i oświecenia.

§. 2. W miejsce dotychczasowych c. k. radców szkolnych będą ustanowieni krajowi inspektorowie szkół.

Inspektorami będą mianowani mężowie, którzy jako nauczyciele publiczni odznaczali się pod względem naukowym lub dydaktycznym.

Przy ustanowieniu tychże ma być uwzględnioną różnica szkół średnich, humanitarnych i realnych, tudzież różnica języków wykładowych w szkołach ludowych i średnich.

§. 3. Krajowych inspektorów szkół ma być 30, z tych 10 pierwszej, 20 drugiej klasy. Siedzibę i zakres działania każdego z nich naznacza minister wyznań i oświecenia.

§. 4. Krajowi inspektorowie szkół pierwszej klasy, należą do szóstej klasy dyet i stanowią etat konkretalny, w którem przy stopniowem posuwaniu się, pięciu pobierają pensyę 2000 złr., a pięciu 2500 złr.

Krajowi inspektorowie szkół drugiej klasy należą do siódmej klasy dyet i stanowią etat konkretalny, w którym 10 pobierają po 1800 złr., a 10 po 2000 złr.

Oprócz tego krajowi inspektorowie szkół w Wiedniu i Tryeście pobierają na mieszkanie po 450 złr.

Koszta podróży służbowych mają być pokrywane jak dotychczas pauszaliami.

§. 5. Według okoliczności, zwłaszcza w krajach mniejszej rozległości, minister wyznań i oświecenia w porozumieniu z ministrem spraw wewnętrznych może krajowemu inspektorowi szkół przydzielić także referat spraw szkolnych administracyjnych i ekonomicznych przy krajowej Radzie szkolnej.

Z drugiej strony minister wyznań i oświecenia jest upoważniony w razie potrzeby poruczyć na pewien czas członkom krajowej rady szkolnej będącym stanu nauczycielskiego, lub innym fachowym nauczycielom funkcye krajowego inspektora szkół.

§. 6. Wymiar należytości za funkcye członków rad szkolnych krajowych stanu nauczycielskiego, tudzież dyety i w razie potrzeby koszta podróży powiatowych inspektorów szkół ustanawia minister wyznań i oświecenia z uwzględnieniem czynności tychże. Całkowita należytość pierwszych nie może przewyższać sumy 600 złr. a drugich sumy 400 złr. rocznie.

§. 7. Wydatki pokryć się mające na zasadzie powyższych postanowień z funduszów państwa, ponosi etat ministerstwa wyznań i oświecenia.

§. 8. Wykonanie tej ustawy porucza się ministrowi wyznań i oświecenia, jednak co się tyczy referentów rad szkolnych krajowych do spraw administracyjnych i ekonomicznych w porozumieniu z ministrem spraw wewnętrznych.

———

„Wien. Abendpost“ z d. 17. b. m. pisze: Dzienniki przyniosły przed kilkoma dniami wiadomość, jakoby chorągiew węgierska znieważoną została w Bukareszcie i pozwoliły sobie na tej podstawie takich

uwag, które w każdym razie należałoby uważać za zbyt śmiałe. Jak się dowiadujemy z najpewniejszego źródła są te doniesienia najzupełniej mylne i zmyślone. Mamy przed sobą następujący telegram z Bukaresztu z d. 16. b. m., odnoszący się do tej sprawy, a pochodzący z najautentyczniejszego źródła: „Peszteńskie dzienniki donosiły, jakoby tutaj miała być znieważoną i spalona chorągiew węgierska. Też dzienniki wymagały, żeby konzul zażądał zadośćuczynienia za ten wypadek. Tutaj nic o podobnym wypadku nie wiadomo, należy go tedy uważać za zmyślony.“

Parlament angielski otwarła komisya przez królowę wydelegowana d. 16. b. m. o godzinie 2giej po południu. Mowa tronowa opiewa:

„Mylordowie i Gentlemani!

Udaję się do Waszej rady, tak prędko jak nato pozwoliły urządzenia potrzebne skutkiem ustąpienia ostatniej administracyi. Szczególnie winnam Wam polecić rozpoczęcie na nowo Waszych prac teraz, gdy wychodząca z ludu gałąź prawodawstwa wybraną została za tak znacznem rozszerzeniem prawa wyborczego mojego wiernego lojalnego ludu.

Jestem w możności uwiadomić Was, że stosunki nasze z wszystkiemi mocarstwami zagranicznemi są przyjazne, i mam powody sądzić że wszystkie podzielają szczerze życzenia utrzymania pokoju, któremi jestem ożywiona. Zawsze starać się będę używać mego wpływu dla popierania tej najważniejszej sprawy. Wspólnie z mojemi sprzymierzeńcami usiłowałam przez przyjacielską interwencyę wyjednać załatwienie sporów które powstały między Turcyą a Grecyą. Cieszy mię że wspólne te usiłowania zapobiegły przerwaniu spokoju na Wschodzie.

Z Stanami Zjednoczonemi Ameryki zostaję w układach celem załatwienia kwestyi dotyczących interesów i międzynarodowych stosunków obu krajów. Mam najmocniejszą nadzieję że rezultat tych układów przyczyni się do utrwalenia stosunków jakie istnieją zawsze między Ameryką a Anglią.

Dowiedziałam się z ubolewaniem że w Nowej Zelandyi wybuchły zaburzenia, którym poczęści towarzyszyły okrucieństwa. Tuszę że rząd kolonii i lud okażą energię w stłumieniu powstania a zarazem roztropność i umiarkowanie potrzebne dla zapobieżenia aby się niepokoje nie powtórzyły.

Będą Wam przedłożone preliminarze wydatków na przyszły rok finansowy. Zostały one ułożone z troskliwem uwzględnieniem działalności odnośnych gałęzi administracyi i okażą zmniejszenie ciężarów kraju.

Wzrastające ciągle potrzeby i rozmaite interesa kraju stały się powodem rozlicznych kwestyi prawno państwowych, które będą Wam przedłożone do zbadania.

Położenie Irlandyi każe mi się spodziewać, że nie będziecie narażeni na przykrą konieczność, do której ostatni parlament był spowodowanym, ograniczać bezpieczeństwo wolności osobistej przez zawieszenie aktu habeas corpus.

Zalecam Wam zbadanie teraźniejszego systemu wyborów parlamentarnych i gminnych i rozważenie czyby się nie znalazły dalsze rękojmie spokojnego przebiegu, szczerości i wolności. Będzie Wam przedłożony projekt mający na celu zmniejszenie ciężarów podatkowych dotykających pojedyncze klasy przemysłowców, o ile ulga ta będzie możebną.

Dalej będziecie się naradzać nad kilku projektami ustaw względem pomnożenia i ulepszenia szkół w Szkocyi, tudzież względem skutecznego użycia rozmaitych dawnych fundacyi angielskich na cele naukowe.

Inne przedłożenie będzie miało na celu ustanowienie komisyi finansowych w hrabstwach dla przeprowadzenia zasady reprezentacyi także co do kontroli podatków hrabstw. Macie nadto zastanowić się nad prawodawstwem względem upadłości, celem odpowiedniego podziału masy konkursowej i zniesienia aresztu za długi.

Organizacya spraw kościelnych Irlandyi w najbliższym czasie będzie Wam przedłożona. Dotyczące prawodawstwo wymaga najpilniejszej rozwagi ze strony parlamentu. Przekonana jestem, że w tym względzie uważać będziecie na wszystkie słuszne interesa i będziecie się kierować gorliwością w popieraniu spraw religijnych a postąpicie według zasad słuszności i sprawiedliwości. Pozyskując opinię publiczną w Irlandyi dla lojalności i ustaw, zatrzecie wspomnienia dawnych walk, a utrzymacie przychylność życzliwego nam ludu. Przy każdej sprawie dotyczącej dobra publicznego a zwłaszcza przy tak ważnej proszę Boga, aby kierował Waszemi naradami i szczęśliwie doprowadził je do końca.“

Obie izby parlamentu na posiedzeniach w dn. 17. b. m. przyjęły projekta adresów do tronu.

W izbie niższej Disraeli mówił o konferencyi i przedstawił jej rezultat jako pomyślny. Gladstone wspomniał, że Prusy głównie przyczyniły się do zebrania konferencyi, lecz wszystkim mocarstwom należy się równa wdzięczność. Odnośne akta dopiero później przedłożone będą.

Artykuł nadesłany do „Times“ prawdopodobnie pióra jakiejś znakomitej osobistości, gdyż dziennik ten ogłasza go na jednem z najprzedniejszych miejsc, nalega usilnie na to, aby Anglia nie patrzyła dłużej z założonemi rękami na posuwanie się Rosyi w Azyi środkowej. „Nie przyda to się na nic — pisze autor tego artykułu — łudzić się dłużej, że niebezpieczeństwo nie jest jeszcze tak bliskiem, że nie czeka wojna i że nasza najsilniejsza linia obronna leży na Bałtyku, a nie na Gudzie lub którymkolwiek innym punkcie środkowej Azyi. Dotąd zaślepieni własnym interesem zachęcaliśmy nawet Rosyę, gdyż przecenialiśmy jej odległość od Indyi. Nie jest jeszcze zapoźno zażądać od Rosyi, żeby szanowała niezawisłość Chin, Kokandu i Bokhary. Jeżeli się będziemy ociągać to Rosya umocni swoją pozycyę w tych krajach.

„Monitor“ paryski ogłasza następujący telegram, datowany dnia 16. stycznia, który poseł grecki przy dworze rosyjskim ministrowi spraw zewnętrznych w Atenach przesłał: „Książę Gorczakow udzielił mi właśnie deklaracyę konferencyi. Uważa, że przyjąć ją możemy i poleca swojemu ajentowi w Atenach, żeby ile możności na przyjęcie rezolucyi wpływał. Nie możemy wszczynać wojny, w której bylibyśmy zupełnie izolowani.“

Korespondent do „Patrie“ z Aten donosi, że nowy gabinet grecki otrzymał adres od stanu kupieckiego w Syrze, w którym gratulują mu inaugurowanej przezeń polityki pokojowej. Toż samo korespondencya donosi, że rząd wstrzymał tworzenie batalionów ochotniczych w prowincyach. „France“ robi uwagę, że jeżeli to nastąpiło istotnie to krok taki przynosi zaszczyt nowemu ministerstwu.

Z Rzymu donoszą, że profesor Troublet zakonu franciszkańskiego udał się w nadzwyczajnej misyi do Paryża. Jest on examinatorem biskupów i w ogóle jednym z najuczeńszych teologów francuzkich przy dworze rzymskim. Celem misyi jego jest poinformowanie dokładne biskupów francuzkich, obstających za wolnościami kościoła anglikańskiego, o tem jak się Rzym zapatruje na obecną sytuacyę kościoła i na jego potrzeby. Dla wzięcia udziału w robotach wstępnych do soboru przybył do Rzymu profesor Freppel, znany ze swoich pism przeciwko Renanowi. Klerykalne stronnictwo coraz bardziej się uspokaja i coraz czuje się pewniejszem swojej sprawy w miarę jak wzrasta, jak umacniają się stosunki przyjacielskie pomiędzy Rzymem a Paryżem i wzrasta wpływ cesarzowej Eugenii. Zaburzenia w Emilii, niezgoda w stronnictwie liberalnem co do najbliższych celów, przeprowadzona powoli reorganizacya wojska papiezkiego, nadzieja nowego wzmocnienia papieztwa przez sobór powszechny i poparcie cesarzowej Eugenii, to wszystko wzbudza jaknajlepsze nadzieje w kuryi rzymskiej. Policya jest po dawnemu czynną. Wojna nie mogłaby rozwiązać kwestyi rzymskiej w taki sposób jak sobie tego tutaj życzą.

Kronika.

(Wzrost produkcyi przemysłowej Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej.) Z rocznego sprawozdania Naczelnego Komisarza poborów podatkowych Unii Północno-Amerykańskiej, p. Wells'a, okazuje się, jak szybkim jest od lat kilku postęp przemysłowej działalności tego energicznego narodu po czasowem onej obezwładnieniu skutkiem wojny domowej. Słusznie jednak wskazuje p. Wells we wstępie swego sprawozdania, że najważniejszym tego zdumiewającego postępu czynnikiem było znaczne z Europy przybylstwo. Od 1. lipca 1865 r. do 1 grudnia 1868, blisko milion indywiduów przeniosło się z Europy na drugą stronę Atlantyku, — co uważając jedynie jako siłę roboczą, równa się zwiększeniu narodowego mienia o pięćset milionów dolarów. Doliczyć do tego należy gotówkę, jaką przybysze ze sobą do Ameryki wprowadzili, a mogącą przybliżenie około 80 milionów dollarów wynosić. Wszystka więc strata w ludziach w ciągu wojny poniesiona, a według prawdopodobnych obliczeń do ośmiuset tysięcy głów dochodzącą, okazuje się w ciągu lat pięciu po wojnie przez sam tylko napływ cudzoziemców pokrytą. Dodawszy do tego normalny przyrost ludności Unii, półczwarta procentu rocznie wynoszący, o śladach wojny w zaludnieniu tego państwa mowy dziś już być nie może. Ogromny zaś wzrost przemysłu następujące zaświadczają cyfry:

Przed wojną domową, w r. 1860, liczba wrzecion bawełnę przędzących wynosiła 5,235.727. Przez cały ciąg wojny nie przybyło do tej liczby nic, a chyba dużo z niej ubyło. Za nastąpieniem pokoju przez czas do połowy roku ubiegłego, liczba wrzecion w ruchu będących doszła do 7,000.000.

Większy jeszcze postęp w przemyśle wełnianym, którego siedliskiem są Stany północno-zachodnie (Ohio, Michigan, Indiana, Illiois, Wiskonsyn, Jowa i Minnesota). W roku 1860 było tam fabryk tkanin wełnianych 259 z 294 machinami; do połowy ubiegłego roku cyfry te można za potrojone uważać, a potrojoną jest niewątpliwie produkcyjność fabryk; liczba ich obecna 557, a liczba machin 995.

Produkcya żelaza przed wojną nie dochodziła miliona tonnów (tonn = 20 cetnarom); w roku ubiegłym podniosła się do półtora miliona z górą (1,550.000). Jest to więc wzmaganie się produkcyi szybsze niż w Anglii.

Miedzi dostarczyły kopalnie nad Wyższem Jeziorem w r. 1860 tonnów 6000, w r. 1867 prawie w dwójnasób bo 11.735 tonnów. Cyfra produkcyi roku ubiegłego, której sprawozdanie p. Wells'a nie podaje, mniejsza zapewnie nie jest.

Nafty wydobyto w pierwszym roku po wojnie (r. 1865) 30,900.000 gallonów (gallon = 1.13 garnca); w r. 1867 cyfra ta zdwoiła się przeszło — 67,000.000, a w 1868 (do połowy grudnia) potroiła — 94,774.000 gallonów.

Nie tak zdumiewający ale zawsze znakomity jest postęp wyzyskiwania kopalni węgla kamiennego. Przed wojną nie wydobywano tego paliwa więcej nad 7,000.000 tonnów; w roku 1866 mamy już cyfrę 12.379.400, w 1867 12.650.579, a w ubiegłym (także do połowy grudnia) 13,500.000. Ostatnia cyfra byłaby znacznie większa, gdyby nie długotrwające bezrobocia skutkiem zmowy robotników po kopalniach.

Dróg żelaznych od roku 1865 przybyło ogółem 8000 mil angielskich, linii telegraficznych 11.090 mil.

Spożycie kawy i cukru uważa się słusznie za miarę dobrobytu ludności, i w tem uderzający widzimy w Stanach Zjednoczonych postęp. Kawy spożyto w pierwszym roku po wojnie (1865) tonnów 6000, w 1867 tonnów 7500, a w ubiegłym 8294. Ilość spożytego w tychże latach cukru, następujące wskazuje cyfry funtów: 68.296.600 — 70,088.480 — 82,149.760.

Świetne te cyfry odnoszą się głównie do Stanów północnych (rozumiejąc tu nadatlantyckie, zachodnie i nad oceanem spokojnym). Co do południowych, które czteroletnia, olbrzymia, a nierówna walka w wyższym daleko stopniu niż ich przeciwników wycieńczyła, a które nadto były ciągłą wojny widownią, — czego północne Stany wcale prawie nie doświadczyły — tych podnoszenie się z ruin żadną miarą szybkie być nie mogło i nie może, nietylko z przyczyn ekonomicznych i finansowych, lecz głównie z politycznych, nad któremi nie tu miejsce się rozszerzać, a zresztą znanych uważniejszym czytelnikom gazet. Przeciętnej produkcyi bawełny przed wojną (4.000.000 pak) nie widziały już te kraje po ciężkim swym upadku. Produkcya roku 1866 dochodziła zaledwie do 1,958.000 pak; w roku 1867 podniosła się do 2,400.000, w ubiegłym do 2,700.000 (paka = 240 funtów).

Uprawa tytoniu, daleko pomyślniej się przedstawia; dla tego zapewne, iż w niej Stany środkowe i zachodnie uczestniczą. Produkcya przed wojną wynosiła około 200 milionów funtów; po wojnie, w roku 1865 spadła do 183 milionów; w 1866 roku podniosła się do 225 milionów, w 1868 do 250 milionów funtów.

Uprawa ryżu z końcem wojny całkiem prawie była upadła, i w przeszłym dopiero roku na znaczniejsze znowu rozszerzyła się przestrzenie.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu styczniu:

Miejsce targu:	Wadowice zr.	Wadowice c.	Kalwarya zr.	Kalwarya c.	Andrychów zr.	Andrychów c.	Jordanów zr.	Jordanów c.	Myślenice zr.	Myślenice c.
walutą austryacką										
Mec pszenicy	4	56	4	50	4	48	5	.	4	50
„ żyta	3	56	3	75	3	51	3	15	3	75
„ jęczmienia . .	2	36	3	.	2	71	2	80	3	10
„ owsa	1	96	2	.	1	91	2	.	1	80
„ hreczki	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ kukurudzy	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków . .	.	80	.	60	.	75	.	60	.	60
Grochu	.	.	3	.	.	.	.	.	.	.
Cetnar siana	1	93	1	20	1	55	1	10	1	20
Sąg drzewa twardego	8	.	6	50	8	.	6	.	7	40
„ „ miękkiego	5	.	4	10	6	80	4	.	5	20
Funt mięsa wołowego	.	20	.	15		16	.	14	.	15
Miara wina	.	.	1	60	.	.	.	.	2	
„ piwa	.			12	.	.	.	20		28
Wyrobnik z wiktem	.	20	.	20	.	.	.	16	.	.
„ bez wiktu .	.	40	.	35	.	.	.	40	.	40

Ostatnia poczta.

Zagrzeb, 17. lutego. Kardynał Haulik zachorował niebezpiecznie.

Monachium, 17. lutego. Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych minister wojny wniósł przedłożenie względem przyzwolenia kredytu 4,700.000 złr. na zakupienie karabinów iglicowych i polecił tę sprawę jako bardzo naglącą.

Madryt, 17. lutego. Wczoraj odbywało się dalej sprawozdanie wyborów do Kortezów; praca ta ma się skończyć we czwartek a w piątek izba się ukonstytuje. Wieczór ma się odbyć zgromadzenie większości członków Kortezów dla narady nad wyborem ministerstwa i nad wnioskiem ażeby zaraz po ukonstytuowaniu się Kortezów proklamować panującego a potem zarządzić głosowanie ludu.

Słychać, że Król Dom Ferdynand odwiedził księcia Montpensier i oświadczył mu, że nie przyjmie korony hiszpańskiej.

Bukareszt, 17. lutego. W miejsce Michalesca zamianowano Zagenesca prefektem policyi w Bukareszcie; zmianowano dziesięciu nowych prefektów dystryktowych.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 18. lutego.

Hotel George: PP.: Tölgyi de Tölgyesi A., z Krynicy. — Wiśniewski T., z Krystynopola. — Zablatau M., z Łopatyna.

Hotel europejski: Michałowski O., z Rosyi.

Hotel Langa: Lorenz H., c. k. kap., z Hermansztadu.

Hotel angielski: Cywiński M., z Telatycz. — Lipski A., z Rosyi. — Lipski L., z Gołogór.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 18. lutego.

PP.: Hr. Potocki M., do Zatora. — Hr. Skorupka Ad., do Krakowa. — Chajecki T., do Żurawna. — Dobrzyniecki I. do Jastrzębic. — Chrisiari-Grabieński H., do Przybyszówki. — Glixelli T., do Chodorkowic. — Jaworski A., do Skaraczowa. — Mniszek B., do Stubienka. — Ośmiałowski S., do Janczyna. — Piątkiewicz K., do Turocina. — Sala O., do Wysocka. — Smalawski F., do Uherec. — Zawadzki J., do Sudkowiec. — Gładyszowski E., Dr. med., do Wiednia. — Zachariasiewicz F., c. k. rotm., do Stanisławowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 18. lutego 1869.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	326 54	+ 1.2	86.	PdZ.b.sł.	2
2. god. po poł.	326 39	+ 8 4	66	„ „	2
10. god. wiecz.	325 78	+ 3 4	84	— „	0

TEATR.

Dziś: (przedst. polskie) **„Paziowie królowej Marysieńki“**, operetka komiczna w 2 aktach; **„Qui pro quo“**, komedya w 1 akcie przez J. Korzeniowskiego.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs giełdy lwowskiej.

Effekta	Uskutecz. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
					Złote austryackie			
Dnia 18. lutego.								
Akc. gal. kol. ż. K. L.	—	—	—	—	217	75	219	—
Akc. kol. lw.-czer.	—	—	—	—	180	—	181	25
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	85	—	85	75
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	190	—
Kolej Lw.-Cz. Jassy	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. T. kr. gal. w m. k.	—	—	—	—	81	35	81	85
Listy z. T. kr. gal. w. a.	—	—	—	—	77	50	78	—
Banku hip. gal.	—	—	—	—	89	80	90	25
gal. z. kl. kre. włośc.	—	—	—	—	90	50	91	50
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	70	20	70	60
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Księst. Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	75	101	75
Pier. k. g. k. L. I. Em.	—	—	—	—	98	25	99	—
detto dtto dtto II. „	—	—	—	—	93	50	94	—
detto dtto Lw.-Cz. I. Em.	—	—	—	—	79	—	79	75
detto dtto II. „	—	—	—	—	84	50	85	25
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	62	5	69
Dukat cesarski	—	—	—	—	5	71	5	76
Napoleondor	—	—	—	—	9	79	9	89
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	83	9	95
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	84	1	90
Rubel papier. rosyjski	—	—	—	—	1	66	1	67
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	80	1	81
Srebro	—	—	—	—	120	—	121	25

(oprócz kuponu bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 18. lutego 1869.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

	pien.	towar
(Za 100 zł.)		
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	68.—	68 20
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	74.25	75.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	77.—	78.—
Metaliki po $4^1/_2$%	55.25	55 75
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	195.75	196.25
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	195.50	196 —
Przez. do wyl. z r. 1854	90.—	90.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	97.30	97.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	101.—	101.50
Pożyczka z r. 1864 (z premia) po 100 złr.	125.30	125.50
Renty Como po 42 l.r. aust.	23 —	23.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar
Niższej Austryi	89 —	89.50
Czech	91.75	92.50
Węgier	78 75	79 25
Galicyi	70 30	71.—
Siedmiogrodu	75 —	75 75
Bukowiny	70 —	71.—
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	101.—	101 50

2. Akcye.

	pien.	towar
Banku narodowego	734.—	736.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	290.40	290 60
Niż.-austr. tow. eskont. po 500 zł.	763.	765.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. szter.) z wpłatą 30%	281.50	282.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	2325 —	2330.—
Austr. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	320.50	321.50
Połudn. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	229.70	229.90
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	180 75	181 25
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	218 —	218.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	180.—	181 —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	645.—	647.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	83.—	—.—

3. Listy zastawne.

	pien.	towar
	(za 100 zł.)	
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	97.—	97 25
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	77 50	—.—
Galic. banku hyp. po 6%	90.50	91.50
Węgier. Towar. ziemskie. po $5^1/_2$%	92 25	92.75
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	107.25	107.50

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar
Kol. półn. po 100 złr. m. k.	92 75	93.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	90.50	91 —
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 złr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 złr	98.50	99.—
	(za 100 złr.)	

5. Losy.

	pien.	towar
	(za sztukę.)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	163.75	164.25
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	96.—	97.—
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	120.—	121.—
„ „ po 50 zł. w. a.	57.—	58 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	34.50	35 50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
Salma „ 40 „ „	41.50	42 —
Palffiego „ 40 „ „	34.50	35.50
Clarego „ 40 „ „	36.—	37 —
St. Genois „ 40 „ „	32.50	33 50
Windischgrätza 20 „ „	22 —	23 —
Waldsteina 20 „ „	24.50	25.50
Kegievicha „ 10 „ „	15.—	15.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.50	16.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar
Amsterdam za 100 zł. hol.	102.10	102 20
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	102.—	102 25
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	102.30	102.50
Hamburg za 100 M. B.	90.10	90 30
Londyn za 10 ft. szt.	122.20	122 40
Paryż za 100 fr.	48.70	48 80

Kurs złota.

	pien.	towar
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto. pełnej wagi	5.75	5.77
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.77	9.78
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	119 75	120.25

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 18. lutego	złr	kr
Jednolity dług państwa w banknotach	62	—
„ „ z procentami z maja i listopada	64	—
„ „ w srebrze	68	—
Losy z 1860 roku	96	50
Akcye banku wiedeńskiego	705	—
„ „ kredytowego	284	80
Londyn, 10 funtów szterlingów	123	50
Srebro	121	25
„ towarem	—	—
Dukat pojedynczy	5	83

DZIENNIK URZĘDOWY.

(397) **Edykt.** (1)

Nr. 64677. Ces. król. sąd krajowy Lwowski p. Wincentemu hr. Potockiemu wiadomo czyni, że przeciw niemu Mojżesz Bratt czyli Brod pod dniem 8. grudnia 1868 do L. 64677 pozew o wyextabulowanie czynszu gruntowego w kwocie 22 złp. ze stanu czynnego realności pod Nr. $116^2/_4$ we Lwowie dom. 37, pag. 219 n. 2 haer. wniósł i o sądową pomoc prosił; w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 23. lutego 1869 o godzinie 10tej przed południem wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego p. Wincentego hr. Potockiego jest niewiadomem, przeto sąd krajowy postanowił jemu, lub w razie jego śmierci jego niewiadomym spadkobiercom na jego koszta i niebezpieczeństwo kuratora w osobie tutejszego p. adwokata Dra. Roińskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Hönigsmanna, z którym rozprawa tego sporu wedle przepisów postępowania sądowego dla Galicyi przepisanego toczyć się będzie.

Wzywa się niniejszem pozwanego, aby wcześnie albo się osobiście jawił, albo potrzebne środki obrony postanowionemu kuratorowi dostarczył, lub innego zastępcę sądowi oznajmił, inaczej złe skutki zaniedbania swej winie przypisać będzie musiał.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 19. grudnia 1868.

(391) **Edykt.** (1)

Nr. 22424. Ces. król. sąd krajowy Krakowski celem rozdzielenia masy depozytowej pod nazwą wierzycieli dóbr Trzebini, wzywa niewiadomych z życia i z miejsca pobytu współwłaścicieli tejże masy, a mianowicie: Annę Hoszowską, Kaspra i Teofilę Waligórskich, spadkobierców Mikołaja Hoszowskiego, spadkobierców Józefa Starowiejskiego, dla których zarazem ustanawia się kuratorem, a w szczególności kuratorem Anny Hoszowskiej p. Dra. Rydzowskiego z podstawieniem p. Dra. Zyblikiewicza, kuratorem Feliksa Grabkowskiego p. Dra. Szlachtowskiego z podstawieniem p. Dra. Koczyńskiego; kuratorem Kaspra i Teofili Waligórskich p. Dra. Schönborna z podstawieniem p. Dra. Zuckra; kuratorem masy Mikołaja Hoszowskiego p. Dra. Koreckiego z podstawieniem p. Dra. Geisslera; kuratorem spadkobierców Józefa Starowiejskiego p. Dra. Kańskiego z podstawieniem p. Dra. Rosenblatta — i do przesłuchania tychże kuratorów względnie podziału masy, oraz stron interesowanych wyznacza się termin na 4. marca 1869 godzinę 10tą rano, na który powyż wymienione osoby zawezwanie otrzymują — z tem nadmienieniem, że wierzyciele na terminie w sądzie nie stawający uważanymi będą, iż do większości głosów wierzycieli na terminie stawających względnie sposobu podzielenia masy wspólnej przystępują.

Kraków, 25. stycznia 1869.

(385) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 659. Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Leib Berel przeciw p. Mieczysławowi hr. Rej peto. 27 złr. w. a. z pn. skargę wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego do sumarycznej rozprawy termin na dzień 4go marca 1869 o godzinie 9tej rano wyznaczonym został.

Ponieważ pobyt zapozwanego jest niewiadomym, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego p. adwokata Dra. Kwiatkowskiego ze substytucyą p. adwokata Dra. Bandrowskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanego, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 29. stycznia 1869.

(396) **Ogłoszenie.** (1)

Nr. 96. Dr. Maksymilian Sokal wpisany został do listy adwokatów we Lwowie.

Z Wydziału Lwowskiej Izby adwokatów.

Lwów, dnia 16. lutego 1869.

(341) **Kundmachung.** (3)

Nr. 2049. Es wird zur öffentlichen Kenntniß gebracht, daß das vom Adolf Nobel erfundene Sprengpulver „Dinamit“ als ein leicht entzündbarer Gegenstand zur Versendung mittelst der Post in Gemäßheit des §. 2 der Fahrpostordnung vom Jahre 1838 nicht angenommen werden darf.

Von der k. k. galiz. Post-Direction

Lemberg, am 10. Februar 1869.

Obwieszczenie.

L. 2049. Podaje się do powszechnej wiadomości, że proch do rozsadzania „Dynamit“ przez Alfreda Nobel wynaleziony, jako przedmiot łatwo zapalny do przesłania pocztą w myśl §. 2 ustawy poczty wartościowej z roku 1838 przyjętym być nie może.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 10. lutego 1869.

(364) **Concurs-Ausschreibung.** (3)

Nr. 153. Zur Wiederbesetzung der in Brody erledigten Bezirksrichterstelle mit dem Jahresgehalte von 1500 fl. eventuell 1300 fl. öst. W.

Die vorschriftsmäßig adstruirten Gesuche sind binnen vier Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieses Aufrufes in die Gazeta lwowska bei dem k. k. Kreisgerichts-Präsidium in Złoczów zu überreichen.

Złoczów, am 14. Februar 1869.

(394) **Concurs-Ausschreibung.** (1)

Nr. 167. Zur Besetzung der, bei dem Samborer k. k. Kreisgerichte erledigten Kreisgerichts-Rathsstelle mit dem jährlichen Gehalte von 1470 fl. öst. Währ eventuell 1260 fl. öst. Währ. wird hiemit der Concurs ausgeschrieben.

Bewerber haben ihre gesetzmäßig eingerichteten Gesuche im vorgeschriebenen Wege binnen 4 Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieses Edictes in dem Amtsblatte der Wiener Zeitung an das Präsidium des Samborer k. k. Kreisgerichtes gelangen zu lassen.

Sambor, am 14. Februar 1869.

(384) **Concurs-Verlautbarung.** (1)

Nr. 201-Praes. Bei dem Tarnopoler k. k. Kreisgerichte sind zwei mit jährlichem Gehalte pr. 1470 fl. oder eventuell pr. 1260 fl. verbunden Kreisgerichts-Rathsstellen zu besetzen.

Bewerbungs-Gesuche sind im vorgeschriebenen Wege binnen 4 Wochen bei dem Präsidium des besagten k. k. Kreisgerichtes zu überreichen.

Vom k. k. Kreisgerichts-Präsidium.

Tarnopol, am 16. Februar 1869.

(382) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 594. Ze strony c. k. starostwa powiatowego w Brzesku oznajmia się, że imieniem funduszu religijnego, celem wydzierżawienia temporaliów plebanii w Złoty, powiatu tutejszego, to jest przychodów z gruntów plebańskich na rok duchowny od 25. marca 1869 do 24. marca 1870 odbędzie się na dniu 2. marca r. b. o godzinie 9tej przed południem w tutejszej kancelaryi publiczna licytacya.

Wydzierżawienie stanowi następujące objekta:

I. z 35 mórg 1440 □sążni gruntu ornego, na którym zasiane jest:

a) 10½ korca czyli 23 mierzyc żyta;
b) 7½ „ czyli 15 „ pszenicy;
c) 2 garcy koniczu (około 3 mórg) wraz z ziarnem na inwentarski zasiew wiosenny, jako to: 8 korcy, 18 garncy czyli 17 mierzyc 2 garncy owsa i 4 korcy czyli 8 mierzyc jęczmienia.

II. z 14 mórg 492 kwad. sążni łąk i ogrodów, oraz

III. użytek z 3 krów i 3 sztuk nierogacizny i pare koni inwentarskich.

Cena szacunkowa wynosi 370 złr. 1 kr. w. a. jako sumy wywołania, od której licytant przed rozpoczeciem licytacyi 10 procent jako wadyum złożyć obowiązany będzie. W razie nie osiągnięcia skutku odbędzie się druga licytacya w tym samym miejscu dnia 9. marca r. b. o godzinie 9tej zrana.

Warunki licytacyi wolno każdego czasu w kancelaryi c. k. starostwa powiatowego w godzinach urzędowych przejrzeć.

Z c. k. Starostwa powiatowego.

Brzesko, dnia 14. lutego 1869.

(356) **Edykt.** (3)

Nr. 21746. Ces. król. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia, iż na prośbę Wiktoryi z Mirków Szczyrbułowej z dnia 2. listopada 1868 do L. 18911 postępowanie o uznanie jej męża Antoniego Szczyrbuła za zmarłego, celem zawarcia powtórnego związku małżeńskiego dozwolono, w skutek tego Antoniemu Szczyrbule, rodem ze wsi Tenczyn, powiatu Myślenickiego, z życia i miejsca pobytu niewiadomemu, któren w roku 1855 w mieście Podgórzu na cholerę zachorować i w tamtejszym szpitalu umrzeć miał, ustanawia się kuratorem p. adwokata Dra. Geisslera, zaś obrońcą związku małżeńskiego p. adwokata Dra. Machalskiego.

Wzywa się przeto Antoniego Szczyrbułę i wszystkich, którzyby o życiu lub okolicznościach śmierci wiadomość mieli, by o tem tutejszemu c. k. sądowi krajowemu, lub ustanowionemu kuratorowi w przeciągu roku od zamieszczenia tego edyktu w gazecie donieśli, w razie przeciwnym sąd do uznania Antoniego Szczyrbuły za zmarłego przystąpi.

Kraków, dnia 12. stycznia 1869.

(362) **Edykt.** (3)

Nr. 55307. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie czyni niniejszem wiadomo, że dnia 19. marca, 19go kwietnia i 19. maja 1869 r., każdą razą o godzinie 10tej rano przymusowa sprzedaż realności pod L. 343 m. położonej, do pp. Mojżesza Menkesa, Eliasza Menkesa i Beile Fischler należącej, w celu zaspokojenia wierzytelności galic. kasy oszczędności we Lwowie w kwocie 456 złr. 70 kr. w. a. z p. n. się odbędzie:

1) Powyższa realność w dwóch pierwszych terminach pomienionych tylko za cenę wywołania 11.142 złr. 30 kr. w. a. lub wyżej takowej sprzedana będzie, na trzecim zaś terminie takowa i niżej powyższej ceny, jednakże tylko za kwotę odpowiednią wszystkim wierzytelnością zahypotekowanym sprzedaną zostanie.

Jako wadyum ma być złożona kwota 1000 złr. w. a. do rąk komisyi licytacyjnej w gotówce, lub w książeczkach galic. kasy oszczędności, lub też w innych papierach publicznych podług ostatniego tychże kursu z Gazety Lwowskiej widocznego, jako zakład wadyum do rąk komisyi licytacyjnej, która najwięcej ofiarującemu, jeśli w gotówce lub w książeczkach galic. kasy oszczędności złożoną została, w cenę kupna się wliczy, reszcie zaś spółlicytantów po ukończonej licytacyi zwróconą będzie.

2) Gdyby realność ta w pierwszych trzech terminach w dopieroco nadmieniony sposób nie została sprzedaną, wyznacza się do ustanowienia ułatwiających warunków termin na dzień 19. maja 1869 godzinę 4tą po południu, na którym wierzyciele pod tym rygorem stawić się mają, iż niestawający za przystępujących do większości głosów obecnych będą uważani.

3) Co do ciężarów i długów odséła się chęć kupna mającego do tutejszej tabuli miejskiej, a co zaległych podatków do tutejszego c. k. urzędu podatkowego i c. k. administracyi podatków, extrakt tabularny zaś, akt ocenienia i dalsze warunki licytacyi w registraturze sądowej przejrzeć się dozwala.

O czem się strony w tej sprzedaży udział mające z tym dodatkiem zawiadamia, że wszystkim wierzycielom którzyby po dniu 15go października 1868 na tej realności pod L. 343 m. prawo hypoteki uzyskali, lub którymby niniejsza uchwała i wszelkie późniejsze uchwały tej sprzedaży się tyczące doręczone być nie mogły, p. adwokat tutejszy Dr. Męciński za kuratora, a p. adwokat Dr. Maly za jego zastępcę ustanowiony został.

Lwów, dnia 21. listopada 1868.

(328) **Edict.** (3)

Nro. 8907. Vom k. k. Bezirksgerichte Biała wird hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß die freiwillige Veräußerung der Realität CNr. 13 in Leszczyn unter nachstehenden Feilbietungs-Bedingnissen bewilligt wurde:

1. Der Gegenstand der Feilbietung ist die Andreas Piesch'sche Nachlaßrealität CNr. 13 in Leszczyn, bestehend aus einem gemauerten mit Schindeln eingedeckten Wohnhause mit 4 Zimmern, dem Bau- und Gartengrunde im beiläufigen Flächenmaße von 100 □ Klafter und einem gemauerten Brunnen.

2. Diese Realität wird um den, den erblasserischen Nachlaßschulden ungefähr gleichkommenden Betrag von 1350 fl. öst. W. ausgerufen, hiezu zwei Feilbietungsfahrten, auf den 5. März und den 2ten April 1869, jedesmal um 10 Uhr Vormittags im Gerichtshause zu Biała bestimmt, bei welchen diese Realität unter dem als Ausrufspreis angenommenen Betrage nicht hintangegeben werden wird.

3. Jeder Kauflustige hat vor Beginn der Licitation als Vadium 10% von dem Ausrufspreise, somit den Betrag von 135 fl. im baaren Gelde zu Handen der Licitations-Commission zu erlegen; das Vadium des Erstehers wird auf Abschlag des Kaufschillinges zurückbehalten, den übrigen Mitlicitanten aber gleich rückgestellt werden.

Die übrigen Feilbietungs-Bedingnisse, die Nachlaßinventar und zugleich Schäßung und der Grundbuchsextract können hiergerichts während den Amtsstunden eingesehen werden.

K. k. Bezirksgericht.

Biała, den 31. December 1868.

Erkenntnisse.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 19. Jänner 1869 die Weiterverbreitung der Nr. 255 der Zeitschrift „Narodni Pokrok“ vom Jahre 1868 rücksichtlich der in der Rubrik „Verejna hovorna“ vorkommenden Beschwerde des **Josef Volek recte Velek**, wegen des Vergehens nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Urtheile vom 13. Jänner 1869 Z. 23936 und 27449 die Weiterverbreitung der am 5. August 1868 erschienenen Nr. 10 der „Correspondenz“ wegen eines in der Rubrik „Tageschronik“ veröffentlichten, den Thatbestand des im §. 58 a und c St. G. B. begründenden Artikels mit der Ueberschrift „Einer revolutionären Proclamation“ verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Urtheile vom 19. Jänner 1869 Z. 1601 zu Recht erkannt:

Die Beschlagnahme der von dem k. k. Landesgerichte in **Wien** mit Erkenntniß vom 16. Februar 1864 verbotenen Druckschrift „Geschichte der österreichischen Politik seit der Kaiserin **Maria Theresia** von **Alfred Michaelis**, deutsche Ausgabe, Gotha, Verlag von **W. Opetz 1864**“ wird bestätigt und die weitere Verbreitung der in der k. k. Hof-Buchdruckerei von Gottlieb Haase Söhne in Prag gedruckten Anzeige der Buchhandlung und des Antiquariats des Friedrich Haerpfer in Prag Nr. 174, 1. Jänner 1869 Nr. 14 wird verboten. (374)

Przestroga.

Ogłaszamy niniejszem, iż syn nasz Stanisław dotąd małoletni, nad którym opieka sądownie przedłużoną zostanie, nie jest upoważniony długów zaciągania lub towarów brania na kredyt. — Gdyby się przeto długi wekslowe lub jakiekolwiek inne przez niego zaciągnięte okazały, takowych nie uznamy i płacić nie będziemy.

Wiedeń, dnia 12. lutego 1869.

Karol książę **Jabłonowski.**
Eleonora z hrabiów Skarbków księżna
(378—2) **Jabłonowska.**

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.